

reddingshonden
R H W V
DUIVEN

Colofon:

De Nieuwsbrief is een uitgave van de RHWV. De Nieuwsbrief verschijnt 6 maal per jaar.

Correspondentieadres:
Westsingel 39,
6921 RX Duiven.

Bankrelatie:

ING 1973505 t.n.v.
St. RHWV te Arnhem.
K.v.K. 40124147

Alarmnummer:

06 - 53 23 70 15

Bestuur:

Louise Smits (voorzitter)
John van Norden (vice-voorzitter)
Kees Franken (secretaris)
Gerrit Spaan ((pr)
Koos Sohns (ondersteuning pr)
Wim Combé (penningmeester)
Gaby Gutknegt (coördinator interne zaken)

Gebouwenbeheerder:

Ruud Smits
Gebouwenbeheerder@
Reddingshonden.nl

Coördinator

Ondersteuningsteam:

Kees Franken 06-51615842

Redactie Nieuwsbrief:

Margriet Roelofs, Petra Franken
e-mail:
Nieuwsbrief@reddingshonden.nl
Redactieadres:
Liemersallee 10,
6931 TM Westervoort

Veldcorrespondenten

R. Biesmans, J. v. Norden,
J. Schaafsma, A Reijkerkerk.

Website: www.reddingshonden.nl
Webmaster: Koos Sohns

Nieuwsbrief
11.03

BESTE AANGESLOTENEN, SPONSORS EN DONATEURS.

Een nieuwsbrief waar we trots op zijn. Natuurlijk uitgebreide aandacht voor het symposium dat de Stichting RHWV georganiseerd heeft in het kader van het 20-jarig jubileum: "Een vermissing, maar wat nu". Een leerzame dag voor alle aanwezigen, ervaringen werden uitgewisseld, maar vooral de conclusie: "Dat dit georganiseerd wordt door een vrijwilligersorganisatie!" en "dit moet vaker plaatsvinden, we kunnen van elkaar leren." Dit biedt hoop voor de toekomst.

In het artikel van John lezen we over de kracht van de RHWV, flexibel zijn, maar ook de risico's waar een reddingshond mee te maken kan krijgen. Helaas hebben we in de afgelopen tijd van 2 kanjers afscheid moeten nemen. We wensen de baasjes sterkte! En tot slot een tip van de dierenapotheek. We wensen u veel leesplezier en een fijne zomer toe.

VAN HET BESTUUR:

Mededelingen;

* Als er mutaties in de gegevens van U of Uw hond zijn opgetreden, denk er dan aan om deze door te geven aan de secretaris Kees Franken.

Inzetten:

- 07-06 Vrouw (46) uit Nijmegen vermist. Op verzoek van de politie heeft de RHWV gezocht naar de vermiste vrouw. Vijf minuten nadat de zoekactie was gestart is de vermiste vrouw levend aangetroffen.
- 28-06 Man (61) uit Leeuwarden vermist. Op verzoek van de politie Leeuwarden heeft er een grootschalige inzet i.s.m. 8 andere reddingshondenorganisaties in recreatiegebied de Groene Ster bij Leeuwarden plaatsgevonden. De honden hebben niet verwezen.

Agenda:

- 05-07 Gehele dag training / Theorie waterzoeken en gedragingen waterlijken.
- 11-07 Klusdag (schoonmaken / onderhouden van materieel, gebouw en tuin.
- 12-07 Laatste training voor de zomerstop (zomerstop 13-07 t/m 22-08-2009).
- 08-08 Klusdag (schoonmaken / onderhouden van materieel, gebouw en tuin.
- 23-08 Eerste training na de zomerstop.

17-08 Deadline voor inlevering kopij Nieuwsbrief.

Bij verhindering van deelname aan een training dient men dit door te geven aan:

06-50806345/0342-462433 John van Norden of 06-51615842/0162-682058 Kees Franken voor het ondersteuningsteam.
06-18600133/026-3118717 Leo Vroon of 026-3116118/06-53237015 Louise Smits voor de Reddingshondenteams. B.g.g. kan men inspreken op het antwoordapparaat.

Beste aangeslotenen, enz.	1
Van het bestuur	1
Van de vice-voorzitter	2,3
Symposium	4,5
Geen zout meer	6

Van de Vice-voorzitter

Meestal zie ik een klein beetje op om weer een verhaal te schrijven voor de nieuwe nieuwsbrief. Niet omdat ik het niet leuk vind om te doen, maar meer om weer op gang te komen met schrijven en hopelijk interessante onderwerpen te vinden.

Deze keer geen gebrek aan onderwerpen, er is namelijk veel gebeurd de afgelopen periode. Leuke dingen, dingen om trots op te zijn maar helaas ook verdriet.

Verdriet omdat we afscheid hebben moeten nemen van Questa en Iban.

*Twee kanjers waarvan hun leven in het teken heeft gestaan van het zoeken naar vermisten personen.
Twee kanjers waar hun baasjes fijn mee hebben gewerkt en veel van hebben geleerd.
Twee kanjers die we nooit zullen vergeten.*

We wensen Hans, Maaïke en Hans dan ook veel sterkte met hun verlies.

Naast verdriet ook leuke dingen, maar vooral ook dingen waar we als RHWW trots op kunnen zijn.

Zo kwam er na een lange training het verzoek om te komen zoeken naar een vermiste vrouw in Ubbergen.

De meeste mensen waren inmiddels al weer thuis en sommigen waren nog onderweg. Het verzoek kwam van de politie Nijmegen in samenspraak met het Landelijk bureau vermiste personen van het KLPD. Er was direct actie noodzakelijk omdat er nog kans van overleven was.

Inmiddels had de politie ook niet stilgezeten. De vrouw was ten tijde dat de melding bij ons binnen kwam zo'n 19 uur vermist en het was, gezien haar omstandigheden, een zorgwekkende vermissing. De politie had al diverse surveillance-eenheden, een speurhond en zelfs een helikopter gezet. Helaas zonder resultaat.

De kracht van de RHWW kwam weer eens naar boven en binnen een zeer kort tijdsbestek hadden we 13 honden terplaatse. In overleg met de politie werd het zoekgebied bepaald en een plekje gezocht waarvan we in alle rust de zoekactie konden coördineren.

Dit plekje bleek een gouden greep. Binnen twee minuten kregen we een bericht van de eerste groep, die nog in het zicht van de CP was gestart met de zoekactie. Ze hadden het slachtoffer al gevonden. De vrouw hield zich op in zeer dichte struiken naast een voetpad. Ze was verward en, zo bleek later, licht onderkoeld en inmiddels drijfnaat geregend door de regenbui die net daarvoor was gevallen.

Een snelle en succesvolle zoekactie waar we met trots op kunnen terugkijken, vooral met de wetenschap dat nog een nacht buiten voor haar waarschijnlijk fataal zou zijn geweest.

Terwijl het prettige gevoel nog als een soort roes door ons lichaam ging werden we snel weer met beide benen op de grond gezet.

Bij terugkomst in het gebouw bleek Donja de hond van Jan Bronkhorst verschillende medicijnen te hebben gegeten van de vrouw. Ze kon daardoor niet meer op haar poten staan.

Direct hebben we contact opgenomen met de politie om na te gaan welke medicijnen de vrouw mogelijk bij haar kon hebben gehad. Uiteindelijk hebben Jan en Louise nog tot diep in de nacht bij Henk (dierenarts en tevens RHWW-lid) doorgebracht en gelukkig is Donja inmiddels weer de oude.

De zoekactie was een perfecte opening voor het symposium dat enkele dagen later door ons werd georganiseerd in ons gebouw. Totaal waren er zo'n 90 personen aanwezig, voornamelijk van de politie. En allen hebben ze direct te maken met vermiste personen binnen hun korps. Het symposium was een groot succes en alle aanwezigen waren positief over de onderwerpen die besproken zijn. Dit succes is in grote mate te danken aan de inzet van Koos.

Via deze weg wil het bestuur hem daar dan ook hartelijk voor bedanken omdat dit zeker een belangrijke bijdrage zal leveren aan de positie die de RHWW heeft binnen de wereld van vermissingen.

Het symposium werd afgesloten met een gesprek tussen Jaap Jongbloed en Corry van Buuren, de moeder van Marion en oma van Romy.

De hele zaal was muistil toen Corry haar ervaringen vertelde over die moeilijke en onzekere tijden tijdens de vermissingen en nadat Marion en Romy waren gevonden. Mij persoonlijk deed het erg veel en ik had dan ook diverse kippenvelmomenten.

Na afloop heb ik haar bedankt voor haar openhartigheid en ik heb tegen haar gezegd dat ik het moedig vond van haar om hierover te komen spreken.

Op dat moment ging er maar één gedachte door mijn hoofd.....

Verlies elkaar niet uit het oog, elkaar hebben is niet voor iedereen zo gewoon.

John van Norden,
Vice-voorzitter RHWW.

Achter de schermen

Een indrukwekkende dag

Op 11 juni werd het symposium "een vermissing, maar wat nu?" georganiseerd. Dit jaar viert de Stichting Reddingshonden RHWW het 20 jarig jubileum. Het bestuur is ruim 1 jaar bezig geweest om dit op poten te zetten en vooral Koos was hierbij de man die de kar trok. De week voor dit symposium moesten er nog aardig wat puntjes op de i gezet worden en op woensdag 10 juni was het een drukke van belang in het clubhuis om alles tot in de puntjes te verzorgen. Op die dag zelf was het gehele bestuur aanwezig, maar ook een aantal leden uit Zeeland en Noord-Holland waren present om de nodige hand- en spandiensten te verrichten.

Vanuit geheel Nederland kwamen zo'n 90 vertegenwoordigers van de recherche, het landelijk bureau vermiste personen, het forensisch instituut, bureau vermiste personen Noordzee, de politie academie enz.

Voordat Jaap Jongbloed van TROS Vermist, de voorzitter van deze dag, alle gasten bijzonder hartelijk welkom heette werd een intro vertoond op een groot scherm. De inzet van 7 juni waarbij een vermiste mevrouw 5 minuten na het begin van die inzet levend werd teruggevonden in dicht struikgewas. Zijn eerste woorden waren dan ook: "Dit is echt! En niet vooropgezet!"

Jaap introduceerde die dag alle sprekers. Als eerste kwam onze voorzitster Louise aan het woord, die vertelde over het ontstaan van de RHWW 20 jaar geleden, over de diverse inzetten in binnen- en buitenland en de samenwerking met de diverse instanties inzake vermissing. Daarna kwam Carlo Schippers aan het woord die zijn lof uitsprak over de snelle inzet die de RHWW kan bieden. Daarna kwam een groepschef en iemand van de regiopolitie aan het woord, die ook beiden aan de hand van een vermissing vertelden wat hun positieve ervaringen waren met de samenwerking met de RHWW. Daarna kwam Jaap Jongbloed zelf aan het woord. Hij vertelde o.a. over het belang van zijn programma Vermist en de steun die hij en zijn team van de RHWW ontvangen. Altijd zitten er 2 leden in het telefoonpanel. Ook vertelde hij over de bloopers die ze hebben meegemaakt. Er was eens een oproep van een meneer naar zijn vriendin. Een week later werd deze man gearresteerd inzake moord op deze vrouw.

Na de lunchpauze kwam Alain Remue, hoofd van de cel vermiste personen van de Belgische federale politie aan het woord. Hij toonde zich een zeer begaafd spreker waarbij alle aanwezigen aan zijn lippen hingen. Zowel in Nederland als in België komt men direct in actie bij vermissing van een kind, maar in tegenstelling tot in Nederland kent men in België geen "wachtdag" als het gaat om vermissing van volwassenen. Bij een vermissing in België worden direct alle registers opengetrokken om de vermiste te vinden, terwijl men in Nederland helaas toch wat afwachtender te werk gaat. Daarna kwam "onze" John aan het woord en vertelde wat de werkwijze is van een inzetleider, de mogelijkheden en onmogelijkheden voor het inzetten van reddingshonden en ook over de kleinschalige en de grootschalige inzetten waarbij de RHWW kan terugvallen op andere reddingshondenorganisaties. De grootste inzet tot nu toe was er een waarbij 65 honden hebben gezocht en waarbij zo'n 70 vrijwilligers betrokken waren. Hierna kwam Gert Overeem van het bureau vermiste personen Noordzee aan het woord. Hij gaf uitleg over wat er met waterdrenkelingen kan gebeuren zowel op binnenwater als het open water en wat stroming hierbij kan betekenen. Fred Brouwer van de stichting opsporingsapparatuur drenkelingen uit Urk belichtte de werkwijze van hun zelf ontworpen dreg en die met succes is ingezet in Bruinisse op een plaats waar de honden hadden aangegeven. Door deze samenwerking werd de vermiste gevonden.

Zeer indrukwekkend was het interview van Jaap Jongbloed met Corrie van Buuren als ervaringsdeskundige van een vermissing. Zowel haar dochter Marion als haar kleindochter Romy zijn jaren vermist geweest. Het was muisstil in de zaal, je kon een speld horen vallen. Kippenvel.

De reacties van de symposiumgangers waren zeer lovend. Het is toch wel onvoorstelbaar dat er nog nooit zo'n bijeenkomst is georganiseerd waarbij verschillende disciplines van de overheid aanwezig waren, en vooral, dat dit georganiseerd werd door een vrijwilligersorganisatie. De reacties op de evaluatieformulieren waren zeer lovend voor de RHWW. Maar ook, dat zo iets veel vaker georganiseerd zou moeten worden zodat geleerd kan worden van elkaars ervaringen.

Jaap Jongbloed overhandigde namens TROS Vermist een beeld in het kader van het 20-jarig bestaan van de RHWW.

Maar niet alleen hierom. Achter de schermen werkte een cateringploeg onder de uitstekende leiding van Wim en Ruud. 's Morgens werden de gasten ontvangen met koffie en een petit fourtje. Tussen de middag was er een uitgebreide lunch met soep, broodjes, divers beleg, jus d'orange, vers fruit enz. enz. en tot slot was er na afloop nog gelegenheid om na de praten onder het genot van een hapje en een drankje. De RHWW dankt dan ook AVR uit Duiven en VIDI Expertise uit Eibergen. Door hun gulle bijdrage heeft de RHWW deze dag financieel kunnen verwezenlijken en tot een succes kunnen maken. Kortom, een zeer geslaagde dag, die voor alle sprekers en toehoorders zeker voor herhaling vatbaar is.

Het motto van de RHWW is:
"ROBUSTUS AB COLLABORARE DUM ZAMIA"
Sterk door samenwerken tijdens vermissingen".
Dit kwam deze dag zeker tot zijn recht.

Geen zout meer als braakmiddel gebruiken

Al jaren wordt aangeraden om honden te laten braken met zout. Uit onderzoek blijkt dit een levensgevaarlijke methode te zijn voor de hond. Met name bij kleine honden kan zout snel fatale gevolgen hebben, maar ook grote rassen lopen ernstig risico bij het gebruik van keukenzout als braakmiddel. Er zijn al meerdere honden aan overleden.

Wanneer u als eigenaar van een hond op internet zoekt naar informatie over een mogelijke vergiftiging, wordt het geven van keukenzout vaak als "eerste hulp middel" genoemd. Tot voor kort hebben veel dierenartsen in eerste instantie aangeraden om de hond, na opname van gevaarlijke producten thuis te laten braken met behulp van zout achter op de tong. Vaak is dit effectief en wordt het zout ook weer uitgebraakt. Indien het zout niet uitgebraakt wordt kan het dodelijke gevolgen hebben voor de hond.

Andere producten die tot acute zoutvergiftiging kunnen leiden zijn; sommige toilet-blokjes, afvoerontstoppers, vaatwasmachinezout, zoute drop, speeldeeg, pekkel, zee-water en likstenen. Met name de inname van het kinderspeelgoed 'speeldeeg' (play Dough) door honden komt regelmatig voor. Vooral als het ingedroogd is bevat het relatief veel zout. Na het eten van speeldeeg door de hond dient u onmiddellijk contact op te nemen met u dierenarts.

De eerste verschijnselen na opname van een overmaat zout betreffen vaak het maag-darmkanaal.

Zout heeft een irriterende werking op het slijmvlies van het maag-darmkanaal, met niet willen eten, braken en diarree als gevolg. De maag-darmklachten kunnen leiden tot uitdroging, te laag suikergehalte in het bloed en mogelijk zelfs tot een shock. Ook kunnen er klachten met betrekking tot het zenuwstelsel ontstaan; de patiënt wordt rusteloos, prikkelbaar en kan zelfs spertrekkingen, toevallen of een sterk verhoogde lichaamstemperatuur krijgen. Uiteindelijk kan de patiënt in coma raken en komen te overlijden.

Voor honden is 3,7 gram keukenzout per kilogram lichaamsgewicht een dodelijke hoeveelheid. Toxische effecten kunnen al optreden vanaf 1.9 gr/kg lichaamsgewicht. Een enkele theelepel keukenzout bevat al 7,25 gram en een eetlepel 14,2 - 21,75 gram zout.

Het advies luidt om keukenzout niet meer te gebruiken als braakmiddel. Neem contact op met de dierenarts om te overleggen of het noodzakelijk is de hond te laten braken.

De redactie wenst u en uw huisdier(en) een prettige vakantie.

Ja, ja, prettige vakantie, sjouw me te pletter!

Arie van Bezooijen
08-08

John Schaafsma
13-08

Michel Akkermans
15-08

Louise Smits
16-08

RHWW FELICITEERT DE JARIGEN

Diana Theunissen
28-07

Gaby Gutknecht
19-08

